

PREMIUM

Havenpastor Pascal Handschin vroeg in een kerkdienst op de Internationale Dag van de Zeevarenden extra aandacht voor het welzijn van de zeelui. Dat is mede door de coronacrisis verder onder druk komen te staan © Lex de Meester

Havenpastor waarschuwt voor aantasting welzijn zeelui: ‘Mensen zijn onmisbaar maar ook heel kwetsbaar’

RITTHEM - De arbeidsomstandigheden van zeevarenden zijn een groeiende bron van zorg voor het Zeemanshuis in de haven van Vlissingen. „De mensen zijn onmisbaar maar ook heel kwetsbaar.”

Maurits Sep 25-06-22, 18:16

•

Op de Internationale Dag van de Zeevarenden vroeg havenpastor Pascal Handschin van de Missions to Seafarers zaterdag nadrukkelijk aandacht voor het welzijn van de zeelui. Zeker sinds de coronacrisis is dat volgens hem verder onder druk komen te staan.

Psychische druk en eenzaamheid

Zeelui mochten vaak niet van boord om naar het Zeemanshuis te gaan, omdat reders bang waren dat ze elkaar dan konden besmetten. De psychische druk en de eenzaamheid zijn al groot aan boord van een schip, dat voor de opvarenden behalve hun werkplek ook maandenlang hun thuis zonder familie is. Die druk werd dus alleen maar groter, constateerde Handschin. „In het Zeemanshuis kunnen ze relaxen, maar daar mochten ze niet heen. Dus bestaat hun leven uit acht uur werken, acht uur slapen, acht uur werken en zo maar door.”

We hebben veel meer de ogen geopend voor het welzijn van de mensen aan boord

Marianne Kloosterboer, Voorzitter Missions to Seafarers, Vlissingen-Oost, en voorzitter Nationale Zeevarenden Centrale

De Missions to Seafarers in Ritthem en zeker de Nederlandse Zeevarenden Centrale (NZC) ontpoppen zich daarom steeds meer als een belanghartiger voor betere arbeidsomstandigheden voor de zeelui, beaamt Marianne Kloosterboer. Zij is voorzitter van zowel de Missions als de NZC. „We hebben veel meer de ogen geopend voor het welzijn van de mensen aan boord. Voor hun belangen en de omstandigheden waaronder ze moeten werken.”

Crisis en oorlog

De wereldeconomie drijft voor een belangrijk deel op de zeescheepvaart, benadrukt ze. „Wij willen dingen uit China hebben, of vlees uit Zuid-Amerika. En we exporteren veel over de wereld. Tussen die raderen zitten mensen. Door de coronacrisis en de laatste tijd ook nog eens de oorlog in Oekraïne is voor veel zeelui de stip op de horizon wanneer ze naar huis mogen, steeds verder weg komen te liggen. En dan zitten ze in de havens hier ook nog eens vast aan boord.”

Het is ook niet zo dat alle reders slecht zijn en dat alle zeelui zielig zijn

Pascal Handschin, Havenpastor Missions to Seafarers, Vlissingen-Oost

„Het is ook niet zo dat alle reders slecht zijn en dat alle zeelui zielig zijn”, nuanceert Handschin. „Sommige reders hebben echt veel moeite gedaan om opvarenden met het vliegtuig tussentijd naar huis te sturen. Maar dat kon niet altijd. Het besef moet er zijn dat werknemers mensen zijn. Mensen die onmisbaar zijn, maar ook heel kwetsbaar.”

Ouderwets druk en gezellig

Het Zeemanshuis in Ritthem mocht tijdens de pandemie wel open. „We kregen een ontheffing, vergelijkbaar met een wegrestaurant voor chauffeurs. Die moesten ook ergens terecht kunnen. Maar

terwijl wij open waren, kwam er niemand, omdat ze niet van boord mochten. Sinds maart zien we gelukkig weer wel veel zeelui hier komen. Voor de coronacrisis streefden we naar gemiddeld 25 mensen per dag. We zitten nu op tachtig procent daarvan. Het begint weer ouderwets druk en gezellig te worden.”

Maar de uren die ze zeelui in het Zeemanshuis doorbrengen, gaan van hun slaaptijd af, waarschuwt hij. „Het ritme is acht uur op, acht uur af. Als ze naar ons komen, slapen ze dus minder. Dat is niet goed. Er moet meer tijd zijn om te ontspannen.”

De Zeemanshuizen zijn daarvoor heel belangrijk. Handschin en Kloosterboer vinden daarom dat met name de rijksoverheid maar liefst ook de gemeentebesturen van havensteden moeten helpen om structureel geld beschikbaar te stellen voor deze huizen. Handschin: „Nederland heeft Maritiem Arbeidsverdrag ondertekend. Dat gaat over de arbeidsomstandigheden en het welzijn van de zeelui. Daaruit vloeit de verplichting voort je daar ook actief voor in te zetten.” Kloosterboer: „Wij verdienen de erkenning dat wij er horen te zijn. In het belang van de zeevarenden.”